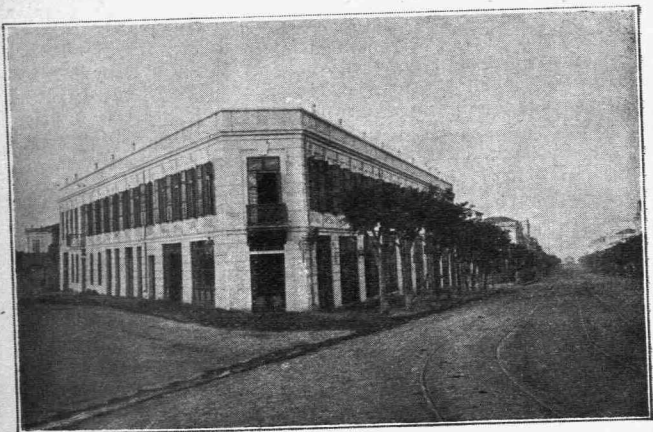

Η ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΟ—ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ περί τοῦ νέου Λυκείου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ παρελ-
 θόντος σχολικοῦ ἔτους ἱδρυσεν ἡ δξύνουε πρωτοβουλίᾳ καὶ
 διευθύνει ἡ στιδαρά χεὶρ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐπιλέκτων διδασκάλων τοῦ
 Γένους, τοῦ κ. Ἀθ. Κωνσταντινίδου. Ἐχομεν καθηγκον ὄχι χρονο-
 γραφικὸν ἀπλῶς, ἀλλὰ καθηγκον ὄντως ἐθνικὸν νὰ ἐξάρωμεν καὶ
 τονίσωμεν τὸ ὥρατον, τὸ ἀπαραιτήτως προοδευτικὸν καὶ ὑπὸ πᾶσαν
 ἐποφιν βαρυσήμαντον ἔργον τοῦ ῥέκτου καὶ πεφωτισμένου ἀνδρός.
 Ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῇ τις ὁποῖαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰκόνα
 καταπληκτικῆς προόδου ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ὑπὸ τὴν αἰγίδα
 τοῦ κραταιοῦ Ἀνακτος παρουσιάζει ἡ μητρόπολις τῆς περιμαχῆτου
 χώρας τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἡ γεωγραφικὴ θέσις, ἡ πολυσχιδῆς τῆς
 συγκοινωνίας αὐτῆς ἀνάπτυξις, ἡ ἀδιάλειπτος καὶ καθημερινὴ ἐπι-
 κοινωνία μετὰ τῶν διαφόρων αὐτῆς πόλεων καὶ τῆς πρωτευούσης
 τοῦ Ὁθωμ. Κράτους, ὥς καὶ μετὰ τῆς Εὐρώπης καθόλου, διωχέτε-
 σαν νέαν ζωὴν καὶ σθένος εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς
 τὰς πρακτικὰς τέχνας, εἰς πάντα ἐν γένει ἐπιχειρηματικὸν κλάδον.
 Οὕτως ἡ μεγαλόπολις τοῦ Θερμαϊκοῦ, ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ πολιτι-
 σμοῦ καὶ τῆς προόδου, χωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀναπτύσσουσα τὴν
 ἀμιλλαν τῶν διαμειβομένων φύλων, ἀμιλλαν ἡθικῆς, πνευματικῆς,

οικονομικῆς καὶ δημιουργικῆς ἐπικρατήσεως. Συνέπαια τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω μεταβολῆς ταύτης εἶνε καὶ ἡ ἀπὸ τινος χρόνου ἰδρυσις καὶ λειτουργία πολλῶν ὁμογενῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια ἐνεψύχωσαν τὴν δρᾶσιν καὶ κρατύνουν ὅλον ἐν τὰς ἐμφύτους καὶ ἱστορικὰς ἀρετὰς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἣτις τείνει ὁσημέραι νὰ καταλάβῃ περιφανῇ καὶ ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν τῇ διεθνεῖ ἀγορᾷ. Τὰ κεφάλαια, ἡ πίστις καὶ τὰ ἠθικὰ πλεονεκτήματα τῶν ὁμογενῶν συναγωνίζονται τελεσφόρως. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο παρετηρήθη ἀπὸ τινος καὶ ἡ εὐεξήγητος τροπὴ τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας εἰς ἐμπορικὰς καὶ θετικὰς σπουδὰς καὶ ἡ πρὸς τοῦτο κατ' ἀνάγκην προσφυγὴ εἰς ξενόγλωσσα λύκεια, ὁπόθεν νὰ ἀποκομίζωσι πλὴν τῆς ἀπαραιτήτου γλωσσομαθείας καὶ τὰ πρακτικὰ ἐκεῖνα ἐφόδια, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀποβαίνει δυσχερὴς καὶ ἄγονος, μονοноῦ δὲ ἀδύνατος ὁ κατὰ τῆς βιοπάλης ἀνταγωνισμός.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπίκαιρον τοῦτο σημεῖον ἐπρόσεξε σοβαρῶς καὶ ἐνεδάθυεν ἡ πατριωτικὴ ὀδυδέρκεια καὶ προνοητικότης τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Καὶ διὰ τοῦτο καθίσταται ἄξιος ἰδιαιτέρων συγχαρητηρίων, ἀμερίστου δὲ καὶ ἐγκαρδιωτάτης ὑποστηρίξεως. Ἡ εἰς τὰς ξένας σχολὰς φοίτησις τῶν ὁμογενῶν παίδων καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς πρακτικὸν ἐν τῇ κοινωνικῇ σταδιοδρομίᾳ ὄφελος ὑπῆρχε προφανῆς φόβος ὅτι ἐξαγοράζεται ἐπὶ θυσίᾳ τῆς ἐθνικῆς των γλώσσης, τῆς ἱστορίας των καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς πίστεως καὶ τῶν πατρίων. Εἶνε δ' ἄλλως τε γνωστὸς ὁ προσηλυτιστικὸς, εἴτε ἐξ ὑπολογισμοῦ εἴτε καὶ ἐκ μοιραίας ἐξελιξέως, σκοπὸς τῶν τοιούτων ξένων σχολῶν. Ἡ ἀρτία διδασκαλία τῆς γλώσσης, ἡ ἐμπέδωσις τῆς πατρῴας θρησκείας, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς προγονικὰς ἀρετὰς, ἡ εὐλάβεια πρὸς τὰ ἐθνοπρεπῆ ἥθη καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς οἰκογενείας, ὅλα ταῦτα τὰ πολύτιμα διὰ τὴν ὁμογένειαν κεφάλαια, θὰ ἐμειοῦντο καὶ θὰ διεκινδύνευον ὑπὸ τὴν προστριβὴν τοῦ ξένου περιβάλλοντος. Ἡ ἀνάγκη ἄρα ἰδρύσεως Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς καὶ πρακτικῆς Σχολῆς κατεδεικνύετο καὶ ἐπεβάλλετο ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον οὐ μόνον οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τῷ ἐσωτερικῷ αὐτῆς παῖδες, ἀλλὰ καὶ τῆς Θράκης ἡ ὁμογενὴς νεολαία, καὶ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς γείτονος Θεσσαλίας, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κέντρου ἀρύνονται τὰς ἐμπορικὰς καὶ πρακτικὰς αὐτῶν σπουδὰς. Τὴν ἐπιτακτικὴν δὲ ταύτην ἀνάγκην συνησθάνετο βαθύτατα καὶ αὐτὸς ὁ λαοφιλὴς καὶ σεπτὸς ἐν Θεσσαλονίκῃ ποιμενάρχης, ὁ Παναγ. Μητροπολίτης Ἀλέξανδρος, ὅστις οὐ μόνον ἐπεκρότησε καὶ ἐκθύμως ἠυλόγησεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐποπτείαν καὶ ἐπαγνύπνησιν ἀνέλαβε τὸ ἐθνωφελὲς ἱδρυμα τοῦ προσδευτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ Διδασκάλου, τὸ μέλλον οὐκ ὀλίγας ὑπηρεσίας νὰ παράσχῃ εἰς τὸ ἡμέτερον αὐτόθι στοιχεῖον.

Ἰδοὺ ἀπὸ τίνος κυρίως ἀπόψεως χαιρετίζομεν χαρμοσύνης τὸ ἐποικοδομητικὸν καὶ σωτήριον ἔργον, τοῦ ὁποίου ἀναμένομεν λίαν προσεχῶς τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς, καὶ ὅπερ ἀναμφισθητῶς ἀνεκούφισε τὴν βεδαρημένην ἐθνικὴν ψυχὴν ἐν τῇ δεινῶς χειμαζομένῃ χώρᾳ.

Ἀθ. Κωνσταντινίδης.

Δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν ἡμεῖς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τῆς Σχολῆς, τοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐστεγάσθη μετὰ τοῦ ἀρίστου ἐν αὐτῇ οἰκοτροφείου, τοῦ ἐκλεκτοῦ προσωπικοῦ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, τοῦ μεμελετημένου προγράμματος τῶν διδακτέων μαθημάτων, τὸ ὁποῖον διέπει πνεῦμα ἐξόχως μορφωτικὸν ἅμα δὲ καὶ πρακτικώτατον. Περὶ αὐτῶν ὅλων θὰ ὁμιλήσωσιν εὐγλώττως καὶ ὡς τάχιον αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἀλλ' ὑπὲρ τῆς εὐδωσεως τοῦ ἔργου ἀποχρῶσα ἐγγύησις εἶναι ἡ παιδαγωγικὴ ἱκανότης, ἡ πεῖρα, ὁ ἀκραιφνὴς ζῆλος, ἡ ἄοκνος δραστηριότης καὶ αὐτὸς ὁ ἀτομικὸς χαρακτήρ τοῦ ἰδρυτοῦ, συνδυάζοντος τὴν γλυκύτητα τοῦ ἡθους καὶ τὸ μελιχλίον τῶν τρόπων μετὰ τοῦ φιλοστόργως σοβαροῦ καὶ τὸν πατριωτισμὸν μετὰ τῆς ἀναγκαίας συνέσεως, δίδων αὐτὸς οὗτος τὸ παράδειγμα τῆς εὐγενοῦς ἐκπολιτιστικῆς ἐργασίας. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης θὰ ἀποτυπώσῃ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἐπὶ τοῦ ἔργου του τὴν ἰδίαν του ψυχὴν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἰδικῆς του προσωπικότητος. Ἐὰν τὸ σχολεῖον εἶνε καὶ πρέπει νὰ εἶνε ὄχι ξηρὰ καὶ τυπικῶς μηχανικὴ ἀλλ' αὐτόχρημα δημιουργικὴ, καλλιτεχνικὴ ὡς εἰπεῖν ἐργασία, τότε τὸ σχολεῖον εἶνε αὕτη αὕτη ἡ φυσιογνωμία τοῦ δημιουργοῦ καὶ καλλιτέχνου, ὅπως εἰς πᾶν ἔργον τέχνης ἐμφυσᾶται ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆ τοῦ τεχνίτου. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων διδασκάλων, οἵτινες ἀφιέρωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν τέμενος τῆς ἐθνικῆς παιδείας ὡς ἀληθεῖς ἱεροφάνται καὶ ἐμπνευσμένοι μυσταγωγοί. Ἔργάζονται ὄχι καθ' ἑξῆς καὶ ἑξ

ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ὑπείκοντες εἰς μίαν ὑψηλοτέραν ἠθικὴν ἀνάγκην, εἰς ἓν φωτεινὸν ἰδεῶδες, ὅπερ λάμπει καὶ φωτίζει τὸν δρόμον των. Χρειαῖται κάποιον αἶσθημα αὐτοθυσίας καὶ κάποια ἁγία προσήλωσις εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ Παιδαγωγοῦ καὶ Διδασκάλου, διὰ τὴν ἐνσαρκωθῆναι τοῦτο εἰς τὰς ἀπαλὰς καὶ εὐπλάστους ψυχὰς τῶν παιδων. Ἄλλ' ἐκτός τούτου ὁ κ. Κωνσταντινίδης εἰργάσθη, ἐμελέτησε, παρετήρησε, ἐνέκυψεν εἰς τὴν γύρω του συντελουμένην μεγάλην πρόοδον, διέγνω καὶ κατενόησεν ὑπὸ ποίας συνθήκας διεξάγεται ἐν τῇ ἐμπορίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιχειρηματικοῖς κλάδοις ὁ περὶ ἐπικρατήσεως φυλετικὸς ἀγὼν ἐν τῇ χώρᾳ, ἔνθα ἀπὸ δεκάδος ἐτῶν εἶνε ἐστραμμένη ἡ προσοχὴ τῶν πανελληνίων μετὰ παλμῶν ἀγωνίας καὶ ἐλπίδων παρακολουθοῦσα τὴν ἐξέλιξιν τῶν βαρυσημάντων γεγονότων· ἐσκέφθη, ἐψυχολόγησε καὶ εἶτα ἀπεδύθη εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ λυκείου του. Κατενόησεν ὅτι πρὸς τῇ κλασικῇ παιδείᾳ, τῇ ἑλληνοπρεπεῖ μορφώσει καὶ τῇ χριστιανικῇ διαπλάσει τῶν ἑλληνοπαίδων ἀπαιτεῖται πρωτίστως καὶ ἐκ παραλλήλου ἡ θετικὴ συνάμα καὶ πρακτικὴ καίδευσις, ἡ θωρακίζουσα κατὰ τῆς σκληρᾶς σημερινῆς βιοπάλης. Βλέπων δὲ ὅτι ἡ κυρία ἀφορμὴ, ἡ ὁδηγοῦσα τοὺς ἑλληνοπαίδας εἰς τὰς ξένας σχολάς, εἶνε ἡ ἀνάγκη τῆς τελείας ἐκμαθήσεως τῶν ξένων γλωσσῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς γαλλικῆς, ὡς ὀργάνου ἀναποδράστου εἰς ἐπικράτησιν, ἐνέτεινεν ὅλας αὐτοῦ τὰς προσπάθειας εἰς τὸ καίριον τοῦτο μέρος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἓνα τῶν θεμελιωδῶν σκοπῶν τῆς ἐμπορικῆς καὶ πρακτικῆς Σχολῆς του.

Ποίαν ἀνυπολόγιστον σημασίαν ἐνέχει ὑπὸ τὴν ἐποφιν ταύτην ἡ Ἑλληνο-Γαλλικὴ Σχολὴ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου καὶ ὁποίας πολυτίμους ἐθνικὰς ἐκδουλεύσεις κέκληται νὰ παράσχῃ εἰς τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ μεγάλην ὁμογένειαν, ὑπὸ τὴν κοινὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ἀγρυπνοῦσης φιλοστόργου ἡμῶν Ἐκκλησίας, κρίνομεν πάντῃ περιττὸν νὰ ἀναλύσωμεν ἡμεῖς ἔνταῦθα, ἀφοῦ τὸ ἔργον βοᾷ καὶ καταυγάζει ἄφ' ἑαυτοῦ.

Γ Α Λ Η Ν Η

ΜΗΝ τὴ ζητᾷς τὴν Εὐτυχίαν
 ὅς τὴν τοῖς ἐλλὰ καὶ ὅς τὴν παραζάλη.—
 Ὅς τὴν σιωπῇ, ὅς τὴν ἡσυχίᾳ,
 ἐκεῖ θὰ βροῇς τὴν Εὐτυχίαν
 πάναγνῃ, ἀμόλυντῃ, μεγάλῃ.

Ἡ θάλασσα ἡ γαληνεμένη
 τὴν Εὐτυχίαν ζωγραφίζει:
 Ἡμερῃ, ἀσάλευτῃ ἀπομένει,
 καὶ ἀμίλητῃ, γαληνεμένη,
 ὁ ἥλιος τὴν χρυσοφωτίζει.

ΓΕΩΡΓ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ